

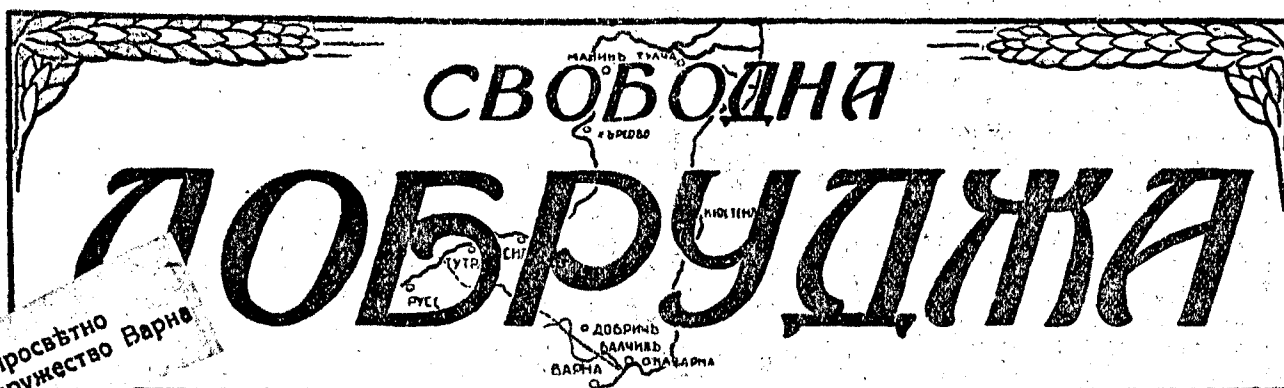
Годишен абонамент

За България 80 лв.
За странство 160 лв.
За Америка 2 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева кв. см.

Брой

692 Културно-просвѣтно
читалищно дружество Варна

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонамент
титъ се придружава съ
сумата

Основател:

Д-ръ П. Вичевъ

Урежда редакционен
комитетъ

Адресъ „Св. Добруджа“ — София

Главенъ редаторъ

Д-ръ А. Паневъ

Министерската криза Да участвуваме въ балканск. селска конференция

Десетъ дни вече какъ кабинета Ляпчевъ е подалъ оставка. Три мандата се дадоха презъ това време — на Малиновъ, на Цанковъ и следъ това пакъ на Малиновъ — и все пакъ не можа да се дойде до сформирание и реализиране на правителство. Би помислилъ човѣкъ, че причинитъ, които създаватъ това положение, се гнѣздятъ дълбоко въ различията на политическитъ партии.

Че схващанията имъ по социалъ-економическитъ и политически проблеми на българския народъ сж противоречиви и чутъ ли не диаметрално противоположни, та десетъ дни сж недостатъчни, за да може да се състави кабинетъ.

Всичко онова, което стана въ тия десетъ дни показва обаче, че не тамъ сж пречкитъ.

Преди всичко трѣбва да се отбележи, че изхода се търси тамъ отъ кждето се трѣгна. Всички опозиционни партии отричаха Дем. Сговоръ и считаха всѣко негово по нататъшно участие въ управлението на страната за катастрофално. Тѣ се силаеха на широко народно негодувание срещу бедственното положение до което ги доведе сговорянския режимъ и ужасния фашистки тероръ на който бѣха подложени народнитъ маси.

И ако трѣбваше наистина да се търси и намѣри разрешение на наболялитъ народни искания, които се наложиха и на политическия животъ на страната, преди всичко нужно бѣ да се излъчи правителство, което да отрече досегашната политика и трѣгне по новъ пътъ.

Въ това ли направление се работи? Не!

Мандатитъ, които се дадоха за партийно съучастие и пазарлъцитъ, които се водиха по него, говорятъ категорично, че презъ тия десетъ дни се изигра единъ фарсъ отъ името на българския народъ, но срещу неговитъ интереси.

Участвувалитъ въ този фарсъ политически партии още отъ самото начало декларираха, че по отношение на външната поли-

тика сж единни и готови да я провеждатъ по старитъ пѣтища и методи.

По ступанскитъ и економически проблеми, никоя отъ тѣхъ не излезе съ конкретна програма, което показва негодността имъ да сторятъ каквото и да било за излизане отъ тежкото положение. Напротивъ, всички възприематъ старата система на експлоатация и разорение на широкитъ народни маси.

„Спорътъ“ имъ бѣ за вътрешното министерство. Указа се, че и той се отнася не до премахването на крутия фашистки тероръ, който вилнѣе въ страната, и който тероръ и ние добруджанци извънредно силно почувствахме, а до завладяване на администрацията, която да имъ послужи за спечелване „повѣрието“ на народа. Нѣщо повече — съ откритъ цинизмъ се декларираше, че за „сигурността“ и „реда“ на страната, никой отъ тѣхъ не би се отказалъ да бие и тероризира.

И между цѣлата тая сплетня въ края на крайщата пролича, че несъгласията сж резултатъ на кортерийни ежби и търгашески смѣтки за меснети: кой да вземе 5, кой 3 или 4 министерски мѣста.

Другъ обликъ и съдържание кабинетната криза неможеше и да има.

По своето естество и значение кризата отрича възможноститъ да се дойде до власт, която наистина да е рожба на народнитъ желаня и реална стѣпка къмъ въдворяване на нови форми и отношения; власт, която да ликвидира съ старото и пристѣпи къмъ творчество, като установи ступански и политически условия и норми, даващи тласъкъ за развитието на производителнитъ сили на народа.

Такава власт можеше и може да се създаде само отъ широкитъ народни маси, които сж трудящитъ се отъ градове и села, обединили своята политическа мощъ въ трудовия блокъ. Кризата дойде да отрѣзвни ония които още блуждаеха и видятъ, че тя се появи и

Европейския селски комитетъ върхъ изразителъ и стражъ на интереситъ на пропадѣщитъ бедни и малоимотни селяни подъ ударитъ на общостопанската и аграрна криза, е взелъ инициативата за свикване на една балканска селска конференция. Въ нея, споредъ издадения позивъ на секретарията на българския селски комитетъ, ще участвуватъ представители на селянитъ отъ всички балкански страни. Ще участвуватъ сжщо и представители на националъ-освободителнитъ движения.

Излишно е да се изтъкватъ причинитъ, които заставятъ беднитъ и малоимотни селски маси на Балканитъ да се събератъ на обсъждане своето непоносимо положение и да начертаятъ пѣтищата на една задушна борба. Балканскитъ страни сж предимно земеделски. Тукъ свѣтовната аграрна криза, обаче прави най-страшни опустошения. Последницитъ на общата ступанска криза господствуващата класа прехвърля върху гърбо на широкитъ работни и селски маси. Данѣнитъ тежести сж увеличени до крайния предѣлъ, безимотнитъ и малоимотни селяни сж обхванати въ лапите на банкери и лихвари, обезценяването на земеделскитъ продукти се от-

търси своето разрѣшение не въ интереса на народнитъ економически и политически свободи, а да послужи като маневра за задушаване на надигашето се негодувание и устрѣмъ отъ долу. Пролита че маневра не ще постигне цѣлитъ си.

За насъ добруджанци кабинетната криза е сжщо така една промѣна само на декоритъ на престѣпната по отношение на добруджанскитъ борби, политика. Нейнитъ досегашни насоки оставатъ старитъ. А тѣ сж: апексионизма и завоеванията; търгуване съ Добруджа и дѣлежа ѝ между България и Ромѣния; противъ нейната свобода и независимостъ; противъ Балканската федерация; открито вмѣшателство въ борбитъ ни; тормозъ надъ организациитъ ни; откритъ тероръ върху проявитъ ни; сждилища и разкарвания, убийства, останали „неразкрити“ и пр. пр. — всичко онова срѣщу което сме се борили и ще се боримъ.

Затова добруджанци не очакватъ нищо добро отъ кризата и „новия“ кабинетъ, и не правятъ разлика между него и „стария“.

разява катастрофално на тия дребни стопанства. Земята, инвентара, добитѣка се изплъзватъ изъ тѣхнитъ ръце и отиватъ въ тия на банкеритъ и лихваритъ. За подържане това положение въ всички балкански страни се упражнява повсемѣстенъ масовъ, полицейски тероръ. Въ всички балкански страни буржоазията е въвела откритата или прикрита фашистка диктатура. Подготвятъ се Балканитъ за военна база на империалиститъ срещу С.С.С.Р. Аграро-фашисткитъ водачи сж въ пълна услуга на фашизма за ограбване на широкитъ трудови селски маси както и въ подготовката на антисвѣтската война.

Срещу тоя общъ походъ на реакцията, обаче, се надигатъ на борба малоимотнитъ и безимотни селски трудови маси и въ единъ фронтъ съ работницитъ не само даватъ отпоръ на страшната експлоатация и ограбване, а минаватъ въ контранастѣпление.

Ако такава е положението въ всички балкански страни, то положението на селянитъ въ национ. поробенитъ страни, като Македония, Добруджа, Тракия и пр. е още по-лошо.

Наредъ съ всичкитъ последици на общостопанската и аграрна кризи, безпомощнитъ и малоимотни селени въ Добруджа сж подложени на едно организирано ограбване, плодъ на националното потисничество и на стремежа на Ромѣнската олигархия да обезмоти и прогони местното българско и турско население. Картината на разорение средъ добруджанскитъ трудящи се селяни, на безогледенъ грабежъ и тероръ е страшна. Голѣмитъ борби що води добруджанския народъ се водятъ не на базата на запазване или придобиване нѣкакви културни придобивки, а на базата на запазване земята и средствата за препитание отъ едно безогледно ограбване отъ страна на държава, банки и лихвари, както и за завземане земята на голѣмитъ чифликчи и разпредѣлянето ѝ на безимотнитъ и малоимотни трудови селяни. Отъ тукъ и националниятъ въпросъ въ основата си е селски въпросъ. Това положение неминуемо налага участието на всички национално потиснати въ общитъ борби на малоимотнитъ и безимотни селяни.

Балканската селска конференция, освенъ организирането борбата на широкитъ селски трудови маси на Балканитъ върху базата на платформата на Европейския селски комитетъ, ще има да изиграе и друга не по-малко важна роль — да постави въ непосредственъ контактъ представителитъ на селенитъ отъ поробенитъ народи съ тия отъ поробителската страна. Тукъ въ общитъ разисквания и въ констатацията на еднаквото бедствено положение, въ еднаквата опасностъ отъ хвърлянето

имъ въ война срещу СССР угодата на тѣхнитъ общи потисници — империалиститъ ще изкорени шовинистическата заблуда, че се съгласуватъ тѣнитъ борби, че се изгради тѣния единенъ фронтъ за борба срещу общия врагъ. Тукъ добруджанскитъ и бесарабски селени ще видятъ, че не ромѣнскитъ бедни и ограбени селски тѣхнитъ врагове, а че и енитъ и другитъ сж жертва ромѣнскитъ банкери и чока на тѣхната фашистка държава и ще си подадатъ ръка за дружна борба.

Широкитъ бежански маси сжщо силно засегнати отъ щата и аграрна кризи. Болшеството отъ емигрантитъ сж лени, оземлени и недооземлени съ по 30-40 декара долночествена земя. Дошли безъ никакъвъ инвентаръ и др. средства за обработване, на земя принудени да мислятъ за ежедневния хлѣбъ, безъ кжди разтакани отъ едно мѣсто друго по угодата на една реционна власт, бежанцитъ пѣви и най-болезнено почувстваха страшнитъ последици аграрната и обща криза.

Земята, съ която бѣха озилени „по-щастливитъ“ бежанци (защото не всички сж безземелци) е крайно недостатъчна за хранване семействата имъ, а и да се изплащатъ грамадни задължения къмъ държаватъ частнитъ банки.

На борбата на бежански маси за по-носенъ животъ за правото имъ да се борятъ за своята родина, българската власт отговори съ чуванъ тероръ, тройство на емигрантскитъ ганизации, забрана на тѣхна дейностъ, арестуване нейни дейци, избиване нейнитъ вси. Примѣритъ сж толкова много. Само за насъ добруджанци ние можемъ да наведемъ стотици:

Въ сжщото време, когато Добруджа се вършатъ масови арести надъ добруджанци, винени като членове на Добруджанската Революционна ганизация, въ България пѣцията инсценира процеса срещу д-ръ Вичевъ, а въ Варна хвърля въ затвора десетки добруджански дейци обвинени за връсъ съ тая организация. Реакциотсамъ и тая отатѣкъ сж единъ въ бѣсния си походъ срещу добруджанското освободително движение.

Отпора срещу непоносимо економическо положение и воюване на по-добро такова, добруджанскитъ бежанци могатъ постигнатъ само въ обща борба съ българскитъ трудови селски маси, въ единната борба съ трудовитъ селски маси останалитъ балкански страни.

Ето защо добруджански трудови бежанци ще трѣбватъ участвуватъ съ свои представители въ Балканската селска конференция. Тѣзи представители обаче трѣбва да излъзатъ (Следва на 2 стр. дол.)

Процесът против Д-ръ Вичевъ

На 24 април т. г. в София се разгледа делото заведено против Д-ръ П. Вичевъ за извадената от него книга „Националния и Колониялен въпрос“ от Г. И. Брайдо, по което дело той бѣ хвърленъ въ затвора презъ м. февруарий т. г.

За насъ този процесъ, както арестуването и хвърлянето въ затвора на г. Вичева, не бѣ случайно и изолиранъ актъ, а една брънка отъ веригата насилилия които се упражняватъ отъ години наредъ срещу добруджанското народно освободително движение и въ настоящия моментъ единъ опитъ да се нанесе ударъ надъ левията въ добруджанското движение въ България. Тѣй го оцени и емиграцията въ България и ужбина и се дигна на процесъ срещу този опитъ. Това показатъ многобройните протести, които ние получихме и публикуваме.

Самиятъ процесъ будеше рамаденъ интересъ въ средитѣ на добруджанската емиграция прогресивното общественно мнение, които съ негърлене чакаха да чуятъ думата на правосъдието върху този националистически актъ.

Многобройната публика, която ълнесе съдебната зала и коридоритѣ въ денятъ на разглеждането на процеса, бѣше едно указание за този интересъ.

Разглеждането на процеса почна въ часа 10 пр. обѣдъ.

Председателятъ на съда г-нъ Стефановъ прочете обвинителния актъ, който бѣше изпълненъ съ цитати изъ книгата отъ г. Прокурора вади заключение, че цѣлата книга подлежи на инкриминиране по чл. 6 и 19 отъ З. З. Д., понеже въ нея се проповядвало, като средно за освобождение революцията.

Прокурорътъ г. Горановъ не обави нищо ново къмъ обвинението, а само го преповтори. Поканенъ бѣ и Д-ръ Вичевъ и отговори дали се признава виновенъ или не.

Въ сбита речъ Вичевъ изъясни гледището си по борбитѣ на национално потиснатитѣ въ Румъния, които трѣбва да се единятъ въ общъ фронтъ срещу своята поробителка за извоюватъ свободата си. Д-ръ Вичевъ се спрѣ по истинно върху социалната протрота на добруджанския на-

посредствено отъ бедствуваитѣ бежански маси. За цѣлата необходимо да се поведе една широка кампания въ полза на конференция, да се образуватъ селски комитети, които сплотятъ широкитѣ селски трудови маси, както и емиграцията. Въ мѣста където има бежанци, последнитѣ трѣбва да действуватъ съ свои представители въ тия комитети и да взематъ най-дейно участие.

Селската конференция на Балканитѣ ще бѣде организиранъ споръ срещу настъпването на инковия и лихварски капиталъ върху широкитѣ трудови селски маси, срещу националния гнетъ и политическото робство надъ поробенитѣ народи, отърѣ срещу фашистката диктатура и бѣлия тероръ, зовъ за борба срещу антигьветския походъ на империалиститѣ, препреждение че ще защищаватъ СР отъ тѣхния походъ, воля изграждане Балканската федерация на свободнитѣ трудови балкански републики.

На смѣла дѣлова работа за освобождаване Балканската селска конференция!

родъ, изтъквайки, че свободата не може да бѣде монополъ за едни, а да се отрича на други, слабитѣ икономически — безимотни и работници, Освободителното движение е надпартийно. Въ него има мѣсто за всички дори и за анархисти. Понататъкъ той разясни какъ е стигналъ до това разбиране следъ последната война и Версайлскитѣ и Ньойски договори.

Понеже по тия въпроси липсва всѣкаква българска литература, той се е съгласилъ да бѣде преведена и издадена книгата на Брайдо, която имъ дава едно научно разяснение.

Следъ разпита на свидетелитѣ на брой 6 души нѣкои отъ които установиха какви сж възгледитѣ и политическитѣ убеждения на Д-ръ Вичева.

Г. Г. адвокатитѣ Конст. Белчевъ и Ал. Папанчевъ произнесоха защитителни речи. Първиятъ защитителъ разви гледището, че книгата като наученъ трудъ третира историята, развитието и разрешението на нац. въпросъ въ Русия не подлежи на инкриминиране. Спря се обстойно на мотивитѣ и тълкуването на чл. 6 направенъ отъ законодателя и очерта дейността и политическитѣ разбирания на Д-ръ Вичева, когато охарактеризира като човѣкъ съ напредничави демократични разбирания, което потвърди съ редъ цитати изъ вестницитѣ „Свободна Добруджа“ и др.

Г-нъ Папанчевъ се спрѣ по обстойно на юридическата страна на въпроса. Разкритикува обвинителния актъ като крайно несъстоятеленъ и особено въ обвинението по два противоположни члена каквито сж чл. 6 и 19 отъ З. З. Д.

Господинъ Папанчевъ се спрѣ и на нѣкои подчертани отъ г. Прокурора изрази и мисли прокарани въ книгата, съ която се проповядвало „революция“ и дефинира какво нещѣ е революция. Той подчерта, че революция става въ природата, въ културата, въ политиката и като такава не подлежи на съдене. Самата дума революция още не значи насилие което законна визири. Спря се и на Революцията въ Русия, като подчерта, че въ нея се извършватъ велики преобразования, които не може да не бждатъ разглеждани дори и отъ буржуазната интелигенция. Съ издаването на книгата Д-ръ Вичевъ не е извършилъ никакво престъпление а ни опознава съ разрешението въ Русия на една тѣй важна проблема като националната. Г-нъ Папанчевъ бѣ извънредно критиченъ съ посочения примѣръ съ християнството, което е най-великата революция, въ която не Христосъ препоръчваше и вършеше насилие и престъпление е обратно надъ него и последователитѣ му се извършиха такива.

Следъ защитата се даде последна дума на Вичева, който базирайки се на голѣми авторитети, като д-ръ Фонъ Льошъ и др. които сжщо признаватъ че единствено болшевикитѣ сж разрешили най-правилно нац. въпросъ, заяви, че не се признава за виновенъ и иска оправдателна присъда, следъ която Вичевъ бѣ освободенъ.

Въ часътъ 1 сл. обѣдъ сждѣтъ се оттегли на съвѣщание и въ ч. 4 произнесе оправдателна присъда.

Присъждата се посрещна съ радостъ отъ многобройната публика, която чакаше въ залата и предъ вратата на съда.

Тази присъда е още една оглушителна плесница за враговете на добруджанското нац.

Декларация

Напоследъкъ въ ромънската реакционна преса се изнасятъ факти около широкото раздвижване и борби на добруджанскитѣ обезправени, угнетени и експлоатирани маси и тѣхната революционна организация ДРО. Нѣкой отъ тия съобщения проникнаха и въ българската преса.

Тенденциозността имъ проличава отъ това, че въ тѣхъ се говори за нѣкаква „иредентистично-комунистическа“ дейност, която била лично дѣло на д-ръ П. Вичевъ, подъ чието председателство и ръководство се намирала ДРО.

Ясно, цели се да се представятъ борбитѣ на добруджанския народъ като резултатъ на външно вмѣшательство, за да се откъснатъ отъ обективно съществуващитѣ условия за тѣхъ и се обезцени тѣхната ръководителка ДРО.

Наистина, въ своята дейност като добруджански деятель въ емиграцията, д-ръ П. Вичевъ застана на здравитѣ национално-революционни позиции, но това можеше да стане благодарение и само на това, че въ Добруджа се роди, разви и разрастна Добруджанската Революционна Организация на базата на робскитѣ условия на експлоатация, денационализация и обезправяване.

Областниятъ комитетъ на Добруджанската Революционна Организация

декларира

че ДРО. е масова национално-революционна организация, чието база е въ границитѣ на самата Добруджа.

ДРО. се ръководи отъ централенъ комитетъ, който има седалище сжщо така въ Добруджа, подъ инициативата и прѣкото ръководство на когото се изнасятъ всички акции засягащи национално-революционната дейност на добруджанскитѣ маси.

Емиграцията — доколкото тя е ориентирана въ идеологията и тактиката на ДРО — може да има само помощна роля.

Ромънската реакционна власт безсилна да противостои на това надигане на добруджанския народъ, се мжчи чрезъ диверсии и заблуди да скъса връзката между него и ръководителката на борбитѣ му ДРО, съ приписването ѝ на една личност — Д-ръ П. Вичевъ, отъ друга страна, разчитайки на това разкъсване на борбитѣ отъ ръководителката имъ, и като прилага най-жестокъ и кървавъ тероръ, тя разчита, че ще може да сподви борбитѣ на добруджанския народъ.

ДРО, която успѣ да организира и правилно насочи тия борби въпрѣки всички насилиия, има достатъчно сили черпени изъ широкитѣ недра на обезправения и експлоатирани добруджански народъ да продължи борбитѣ и ги изнесе до крайна победа — свободна и независима Добруджа въ федерациитѣ на Балканскитѣ свободни трудови републики.

Априлъ 1931 год.

Отъ областния комитетъ на Добруд. Революц. Организация

Б. Р. Горнята декларация се получи въ редакцията ни съ молба да я поместимъ.

рев. движение.

Въпреки всички усилия да бѣде осъдено едно разбиране по нашитѣ борби, правата нац. революц. кауза възтържествува и въпреки всички пречки и насилиия, тя ще тържествува до окончателната победа и осъществяването Свободата на поробена Добруджа.

Изложение - Протестъ

Напоследъкъ терора надъ добруджанския народъ се страшно засили. Миналата година презъ августъ бѣха арестувани кюстенджанския адвокатъ Д. Върбановъ, студентитѣ Д. Ганевъ и Дора Калинкова. Следъ 5 месеченъ арестъ тѣ бѣха освободени безъ всѣкаква гаранция. Презъ октомврий въ Силистра бѣха арестувани десетина ученици, студенти, младежи и двама адвокати и единъ лѣкарь. Следъ тормозъ и инквизиции, нѣкои бѣха освободени като невинни, а двама отъ тѣхъ бити до кръвъ и заплашвани съ убийство „направили признания“ и до сега гниятъ въ ромънскитѣ затвори. Маса свѣтъ отъ селата бѣ разкарванъ отъ Силистра до Кюстенджа по нѣколко пѣти, обвиняванъ, че подкрепя Добруджанската Революционна Организация. Следъ като неможаха и тукъ нищо да докажатъ пуснаха ги.

Ортацитѣ на ромънцитѣ — поробители, българскитѣ чорбаджии, които сж заграбили нѣкой отъ управитѣ на българскитѣ културни общества, се показва по черни и отъ дявола. Тѣ въ лицето на Силистренския директоръ Бахневъ и учителя Лефтеръ Бояджиевъ, като последни полици отъ ромънската сигуранция ходиха да клеветятъ младежи силистренски ученици предъ ромънската годишна изпитна комисия, че били комунисти, хора на ДРО и пр. пр. и молили да бждатъ скъсани. Следъ това дойдоха ареститѣ въ Добричъ. Откъснати бѣха отъ училището петима младежи и изтезавани въ сигуранцията нѣколко дни. „Конспирация“ обаче не се откри. Не следъ много наново вкараха въ затвора жертвитѣ на богдановската трагедия отъ априлъ 1930 г. вината на които е, че не сж били убити отъ разбеснялитѣ се цинцари както това стана съ 3 тѣхни съсельяни. Тѣ и до сега още лежатъ въ затвора обвинени въ това че сж подготвяли бунтъ срещу държавата.

Въ Добричъ по доносъ на директора Железаровъ арестуваха двама ученици отъ българската гимназия затова, че получавали български литературни в-ци (Р. Л. Ф.) и др. обвиниха ги въ комунизъмъ.

Не следъ много арестуваха ученика Гено Петровъ заловенъ съ позиви на ДРО. Бой, изтезания, реакционна стрѣвъ се излѣ върху него и другитѣ арестувани затова, че разнасли позиви на ДРО.

Добричкитѣ „просвѣтител“ обаче ги изключиха и съ това потвърдиха още веднѣжъ противонародната си природа.

Предъ десетина дни въ Добричъ сж арестувани 13 души, тѣ сж: Стоичо Ив. Балкански, Сократъ Близнаковъ, Добри Атанасовъ, Димо Драгневъ, Владимиръ Т. Славовъ, Христо Пенковъ, Христовъ Стефанъ Стойчевъ, Г. Т. Велчевъ и ученицитѣ Иванъ Станевъ Сапунджиевъ, Любенъ Н. Сарафовъ, Атанасъ Р. Патронски, Колю В. Димитровъ и Стойчо Паскалевъ Василевъ. Всички тѣ сж обвинени като дейни членове на Д. Р. О. и комунисти.

Изтезанията на които сж подхвърлени сж безчовѣчни. Въ свързка съ тия арести има опасностъ да бѣде затворена гимназията въ Добричъ. Всички арестувани сж били най-жестокъ изтезавани. Забивали имъ сж клечки подъ ноктитѣ и бити съ торби пѣсъкъ и пр. Въпреки тия инквизиции арестуванитѣ не сж признавали

нищо и сж освободени почти всички съ изключение на Добри Атанасовъ и ученицитѣ Стойчевъ и Георгиевъ.

Изъ селата и останалитѣ малки градове на Добруджа ежедневно ставатъ арести, побоища, погроми надъ добруджанци. Цинцаритѣ довършватъ онава, което ромънскитѣ пандуринъ и декевити сж започнали. Народа освенъ обедняването и изгладняването му отъ стопанската криза, която въ Добруджа се изрази въ разруха на селско-земледѣлскитѣ стопанства, понаса единъ ужасенъ и черенъ режимъ на засиления ромънски фашистко-терористически режимъ.

Добруджанската емиграция въ България върна последователка и помощница на борбитѣ на добруджанското население отъ въдъ не може да остане нѣма зрителка на онава, което става въ поробена Добруджа. Тя издига високо гласъ на протестъ срещу вилнеющата се ромънска реакция и издевателството на българскитѣ чорбаджии.

Въ Добруджа пѣкъ и на всѣкъде където империализма е сложилъ престъпната си ръка, положението на широкитѣ народни маси е непоносимо. Аграрната криза, която най-вече се чувствава въ Добруджа, постави народа предъ силно заострения и откритъ даже въпросъ — ще се търпи ли повече робията. Раздвижването се чувствава, Добрудж. Революц. Орг. ДРО. разрастна до степенъ да обедини добруджанскитѣ маси. Тя, наедно съ останалитѣ трудови маси въ Ромъния, заплашва сериозно ромънската робия.

И затыгането на терора иде като последна възможностъ на поробителитѣ да удържатъ положението.

Това обаче не ще имъ се отпаде.

Добруджанския народъ и неговата революц. организация ДРО иматъ достатъчно сили да изнесатъ освободителната си борба до побѣда. Подкрепени отъ национално поробенитѣ въ Ромъния, Балканитѣ и пр. и въ борчески съюзъ съ трудовитѣ маси, тѣ ще отбиятъ и последния лжкъ на поробителитѣ.

Добруджанската емиграция въ България приканва всички национално, политически и социално-икономически поробени, наедно съ нея на протестъ срещу общия походъ на ромънската реакционна власт и въ защита на арестуванитѣ.

А къмъ българскитѣ чорбаджии изпраща своитѣ презрения. Върни господарски кучета сж били тѣ и оставатъ такива.

Спрете похода срещу добруджанския народъ!

Дайте свобода за развитието на добруджанската младеж! Освободете арестуванитѣ! Свобода на печата и словото! Долю ромънската сатрапия!

Позоръ на българскитѣ патриотари, и народни изедници!

Да живѣе свободна и независима Добруджа въ федерацията на свободнитѣ трудови балкарски народи!

Отъ Цен. Добр. Акц. К-тъ

Кървава болшековина въ Лисабонъ

Лисабонъ, 30 апр. Въ много градове станаха манифестации срещу диктатурата. При манифестациитѣ въ Лисабонъ сж ранени 15 души студенти, между които трима тежко. Демонстрантитѣ бидоха нападнати съ стрелба отъ републиканската гвардия.

Най-новата комбинация в Ромъния

(Прикрита кралска диктатура)

Острата световна стопанска аграрна криза в която империалистическият свят навлезе в третият период на следвоенното развитие, има върше интересни отражения и вариации в по-малките империалистически държави и особено в ония, които сж на първа линия в подготовката и смътките на антисъветската война, в която той търси единствен изход от кризата.

Една от тия държави — и то върше важна поради положението което заема като съсед на С.С.С.Р. — е и Ромъния. Всички политически събития и комбинации, които стават в нея в последните няколко години, тръбват да се отчитат и съставляват от гледището на тия отражения.

Всеобщото народно раздвижване през 1928 год. изразено в грамадните митинги и демонстрации на селските маси, бше резултатът именно на напъващата тогава криза. Водачитъ на национал-царанистката партия използваша създаването се недоволство и сьромки, дори революционни, брази обещаваха, че сь идването си на власт ще премахнат кризата, която тъ приписваха на управляващата тогава либерална партия, ще възстановят потъпканитъ права на народа, ще зачетат правата и свободитъ на милионитъ инородни малцинства, ще създадът миръ и благоденствие на ромъния народъ.

Задъ всички тия фрази обаче се криеше мисълта да се отклони негодуванието на народа, което вече заплашваше господството на ромънската буржуазия и да се замъсти тя сь друга нейна част, която се зароди в село след войната, вследствие ограбването на земята, която селянитъ получиха сь аграрната реформа и която част вече бше се слала сь буржуазията отъ новитъ земи.

Че това бше така показват всички факти отъ идването на власт на нац. цараниститъ днесъ. На европейския империализъм бше необходимо да се създаде в Ромъния едно правителство, което вь решителния моментъ да може да възлече маситъ вь антисъветската война.

И ето нац. цараниститъ бха повикани на властъ.

Още вь началото на своето управление нац. цараниститъ показаха, че далечъ нматъ намерение да изпълняватъ голъмитъ обещания, които даваха вь Крайова, Алба-Юлия и др. Това свали окончателно маситъ и народнитъ маси бързо се отърсиха отъ заблужденията.

По тъзи причини нац. цараниститъ бързо престанаха да бждатъ здрава опора за европейския империализъм и неговитъ завоевателни смътки и той поди новъ фокусъ, вь лицето на монархическия превратъ сь възвръщането на престола Кралъ Каролъ.

Отъ тукъ слънцето на нац. цараниститъ започна да залъзва. Властта все повече се изема отъ тхни ръце и минава вь тия на Кралъ.

Страната бързо върви къмъ откритата кралска диктатура.

Маниу биде замененъ сь Миронеску и следъ известни колебания се стигна до последната политическа криза. Нац. цараниститъ позорно капитулираха и властта всецъло се върри вь ръцетъ на Кралъ, който следъ известни маневри сь Титулеску, назначи правителство на прикритата Крал-

ска диктатура начело сь Йорга.

Какво е вь сжщностъ новото правителство? Съставено отъ нколко изтъкнати политици, технически лица и лични приятели на Кралъ, какъто е Манулеску, то е безъ какъто и да било социална база, безъ връзки и влияния вь народнитъ маси. То не се ползва дори и сь довърието на парламента който е разтуренъ.

То е правителство на най-бъсния шовинизъм на Балканитъ, защото професоръ Цвичъ вь Югославия и проф. Йорга вь Ромъния сж двама най-голъми шовинисти които не принаватъ други националности, първия освенъ сръбската и втория освенъ ромънската. — *Правителство на Кралската диктатура.*

И именно защото е така, то търси да хвърли прахъ вь очитъ на ттъ нареченитъ нац. малцинства вь Ромъния, които съставляватъ компактни народни маси вь заробенитъ области: Трансилвания, Буковина, Банатъ, Бесарабия, Добруджа и др. По тази причина сега именно при правителството на диктатурата вь Ромъния за първи пътъ виждаме, че се създава държавенъ подсекретариатъ на малцинствата и назначиха не меца Браншъ на тази служба.

Доколко Браншъ ще изпълни тази задача показва фактътъ, че дори нмската и унгарска партии вь Ромъния които безспорно сж буржоазни партии, заявяватъ, че тая комбинация е една ненужна игра, защото Браншъ не представлява никого освенъ себе си. Той още преди година е изключенъ отъ немската партия.

За малцинствата, обаче, това правителство не носи нищо добро.

Добруджанскиятъ народъ ограбванъ, потисканъ и експлоатиранъ не чака нищо и отъ това правителство. За него то не носи нищо добро, ттъ както не му донесоха и нац. цараниститъ, които вь оппозиция тържествено се клеяха, че ще премахнатъ ангариата, ще възвърнатъ едната трета, ще дадътъ пълна свобода на културно и политическо проявление, обща амнистия за политически и военни престъплъния, възвръщане бежанцитъ по домоветъ имъ, ще премахнатъ изключителнитъ закони и пр., а на властъ продължиха режимътъ на кървавата денационализация, ограбване и политическо безправие, паметницитъ на които сж кървавитъ трагедии вь Кочина, Бабуку, Арабаджии, Гьоре, Чаиръ-Харманъ, Богданово и др. отъ 1928, 29 и 30 година.

Българскитъ чорбаджии — миньоритари — вь Добруджа и тукъ, навремето оповестиха, че сь идването на властъ нац. цараниститъ вь Ромъния, вь Добруджа настъпва нова ера на демократизъм и свобода. По после тъ поздравиха възвръщането на Карола като начало на затвърдяване тази свобода.

Сега тъ пакъ приклянатъ глава предъ Йорга и му се турятъ вь услуга наедно сь немскитъ си събратя и унгарскитъ магнати, като се мжчатъ да заблуждаватъ маситъ сь новото министерство на малцинствата.

Съ това те сами се рисуватъ като най-върни слуги на всъки насилнически режимъ и доказватъ, че добрудж. народъ сь пълно право на време ги оцени и имъ даде заслужено

Навънъ е 1 Май...

Навънъ е първи май — тълпи заливатъ площади, улици и плъскатъ знамена — а тукъ, а тукъ вьв болницата мрачно сива угасва буреъ, вь страшна тишина...

А искахъ гордо тамъ средъ улицитъ черни
И азъ да хвърля свойта огнена душа
И тамъ на маситъ средъ пъснитъ победни
да сръшна сь кървавъ химнъ възторжено смърта...

... Уви — къмъ менъ сждбата бе жестока —
не ме цълуна гордата и робска смъртъ,
а дебнала ме вьщицата жълтоока,
вь мигъ впи отровни устни вь младата ми гръдъ.

И днесъ край менъ е глухо и печално;
часовника е спрълъ и птичкитъ мълчатъ...
очитъ ми лоятъ отсрѣща вь огледалото
гримаситъ на кацналата задъ менъ смъртъ...

... Ахъ... искахъ гордо тамъ средъ улицитъ черни
и азъ да хвърля свойта огнена душа
и тамъ на маситъ средъ пъснитъ победни
да сръсна сь кървавъ химнъ възторжено смъртъта.

Христо Лъчезаровъ

Първи Май — Празника на борбата

Считаше се, пъкъ и до сега отъ нкой се счита, че първи Май е празникъ само на индустриалния пролетариатъ. Това донкъде се дължи на неговото създаване отъ пролетарския Интернационал. По съдържание обаче, първи май носи значението на празникъ, вь който угнетенитъ и обезправени маси, организирано и единно излизатъ да протестира срещу робията и експлоатацията и да издигнатъ своитъ борчески лозунги. Вь тоя денъ знамето на борбата зове всички отрудени и потиснати народни маси да се наредятъ единни и сь общи усилия провърятъ своята готовност и годностъ за отпоръ и собствено надигане за извоюване на свободата.

И ако той е създаденъ отъ индустриалния пролетариатъ, то е защото пролетареца по своето социално положение исторически бъ поставенъ пръвъ вь конфликтъ сь царящата система и като така пръвъ почувства безправие, експлоатацията и робията и пръвъ възстана срещу тхъ; а не защото първи май отграничава вь дадена суха и схематична програма известни искания, които засъгатъ и интересуватъ само пролетариата. Това се потвърждава и отъ самитъ борби, които пролетариата разгръща вь миналото на първи май. Бъ време, когато тъ се водиха подъ лозунга 8 часа работенъ денъ. Минаха повече отъ 40 години, живота изостри противоречията, и всъка следваща година поставяше конкретнитъ лозунги извикани и наложени обективно. Днесъ про-

ритникъ.

За този народъ още по ясно изпъква, че единствено неговата революц. организация е която още на времето даде правилна оценка на положението и като разбиваше илюзитъ вь нац. царанинското правителство които миньоритари тъ сѣяха, заяви, че страната бързо върви къмъ откритата кралска диктатура. което още по здраво затяга веригитъ на робството вь Добруджа.

И днесъ повече отъ вчера и всъкога, за добруджанскитъ народни маси става ясно, че тхното освобождение отъ националния и политически гнетъ ще се извоюва единствено по пътя на масовата революционна борба по който пътъ тъ смъло върватъ.

Ив. Георгиевъ.

летариата не е кждето е билъ вчера, а е много далечъ отъ исканията си при създаването на Майския празникъ. Но първи май отъ това не само че не губи отъ своето значение, ами напротивъ той наистина се превръща вь единъ денъ на борбата, която, колкото повече се ограничаватъ свободитъ, ограбватъ правата и богатата на маситъ, все по-многобройни кадри обединява, и изъ денъ вь денъ поставя искания, които реализирани да премахнатъ веригитъ налагани сжщо така последователно отъ поробителитъ и експлоататоритъ. Първи май е живъ празникъ; живота го усмисля. Той му дава съдържание и изразъ.

Независимо отъ факта, че по голъмата частъ отъ добруджанци тукъ и отвдъ е пролетариатъ, а дребнитъ и сръдни сжществувания неотклонно и бърже изнемощаватъ ступански; общото ни положение на национално поробени тръбва да ни извика на борба.

Да се наредимъ вь общитъ борчески кадри на първи Май, да приобщимъ усилията си къмъ тия на всички експлоатирани и поробени, значи дълово да работимъ за свободата на Добруджа, значи крачка напредъ за реализиране на тая свобода.

Така тръбва да бжде схванатъ първи май, и неговия изразъ да се излѣе вь обединената борческа енергия на обезправенитъ народни маси.

Конкретно при днешната обстановка на добрудж. въпросъ, тръбва да подчертаемъ, че задълбочаващата се разностранна стопанска криза — економическа, аграрна и пр., че тежеститъ отъ нея хвърлени на гърба на добруджанскитъ маси; че засилването на терора и фашистката диктатура, това отъ една страна и отъ друга — засилването на революционната мощъ на добруджанци, поставятъ вече доста остро и осезаемо тоя въпросъ сь огледъ на крайното му разрешение. Голъма и сжществена роля наложително е да отдадемъ и на трескаво подготвящата се, бихъ казалъ, готова вече да избухне, война. Всички признаци сж на лице че тя ще бжде срещу Съветитъ.

Приценили това, на добруджанци се налага да честуватъ борческия празникъ — първи май, като разгрънатъ своята борба подъ лозунгитъ:

Долу робията — национална и политико-економическа!
Долу империализма и реак-

Диктатурата вь Испания съборена

Следъ упорити и кървави борби вь Испания, Кралъ Алфонсъ XIII и правителството на диктатурата бха свалени на 14 априлъ т. г. Страната е обявена за република. Много отъ изключителнитъ закони на диктатурата сж премахнати. Коталония която отдавна водеше борба за своето освобождение отъ испанското иго, се объяви за самостоятелна република, сь столица Барселона.

Съ това обаче, борбитъ на испанскитъ революционни работници и селяни не свършватъ. Съобщава се за множество нови демонстрации и кървави сблъсквания между демонстранти и полицията на републиканцитъ.

На много мѣста селянитъ сж завзели чифлицитъ и сж манифестирали сь знамена и плакарди вь полза на Съветска Испания.

На тия, които не знаятъ какво пишатъ

Вь брой 1340, отъ 8.IV т. г. на в. Македония, подъ рубриката „На свободни теми“ г. Отински се помжчилъ да извлѣче заключението, че вь Ромъния — ни повече ни по-малко, — робия нма надъ поробенитъ. Поводъ взема отъ нкаква си религиозна церемония, на която „както отъ Букурещъ завчера съобщили“, поповетъ — български и гръцки — чели апостола на матернитъ си езици.

Да влизаме вь споръ сь г. Отински нмаме за задача. Дължимъ само да кажемъ, че като се направи комплиментъ на Ромъния, която е поробила и сь нечуванъ тероръ тѣпче надъ 8 милиона така наречени малцинства а именно: добруджанци, бесарабци, буковинци, банатци, трансилванци и пр. пр.; нищо не се печели за каузата на Македония и македонцитъ. Напротивъ, сь това се върши мѣческа услуга на македонската кауза.

На това противопоставяне на поробителитъ и дележа имъ на „добри“ и „лоши“, съответства и разграничението на поробенитъ на „огнетени“ и „блажени“. А по-нататкъ логически следва че поробенитъ нматъ общи интереси, което пъкъ отрича общата имъ борба срещу поробителитъ.

Така излиза споредъ г. Отински. Хубаво, хубаво! — Раздѣлай и владей!

На добъръ му часъ.

ционната му политическа власт! Долу ржцетъ отъ СССР кждето надъ 100 националности се радватъ на своята независимост!

Долу фашистката диктатура! Долу поробителитъ на Добруджа, които и да биле тѣ! Земя за селинина; работа на работника!

Благата за творцитъ имъ! Да живѣе свободна и независима Добруджа!

Да живѣе федерацията на свободнитъ трудови балкански народи!

Право на самоопредѣление до самообособление на народитъ.

Да живѣе масовото революционно възстание на добруджанци.

Да живѣе деня на борбата — първи май.

Четете в-къ
„Свободна Добруджа“

СВОБОДНА ТРИБУНА

Македонските независими прогресивни групи в Америка

Тъ се появила след сътовната война в противовес на предхождащия ги Съюз на Политическите Организации. Отначало последният, докато се държало на страна от пагубното влияние на върховистичния Изпълнителен Комитет на братствата в България и нелегалният му събратя, обединяваха почти цялата емиграция. Тъ бѣха правилно ориентирани по македонския въпрос и далеч от посегателствата на българските власти, следваха една, макар и достатъчно закръглена, защото бѣ още въ процеса на сформиранието си, но все пакъ диаметрално противоположна идеология на официално водената от по-горе поменатите слуги на тия правителства. Въ последствие, следъ 9-юния превратъ и последвалитъ го септемврийски и Горно-Джумайски събития, и следъ пълното тържество на реакцията в България възтържествувала и въ македонското движение — Политическите организации се огнаха. Върховизма вече бѣше разчистилъ смѣтките си въ тия събития съ своитъ противници „лъвчари“. Нѣмаше какво повече да чака. Той притежаваше огромни сръдства предлагани му от реставриращата се реакция и глупаво би било да не ги използва, за да стъпи още по-здраво на краката си и да се помъжи да вземе юздитъ на народната борба изключително въ своитъ ръце.

Първо той се зае съ изтърблението на дейците обявили се като привърженици на манифеста отъ 5 май 1924 г. и които въ полето на революцията изпъкнаха като единствено законни и прями наследници на старата В. М. Р. О. олицетворявана отъ Даме и Гоце — нашитъ първоапостоли и се групирала около В. М. Р. О. (обединена). Тя представляваше отъ себе си голяма притегателна сила за народнитъ маси и трѣбваше да се унищожи. Падна Чаулевъ, членъ отъ Централния й Комитетъ. Започнаха ужасни преследвания противъ нейнитъ привърженици въ България. Въ резултатъ се получиха обратни резултати. Видайки се безсиленъ да пробие центъра, върховизма тогава се помъжи да отжисти за поражение нието си на периферията. Преследванията противъ привърженици й въ България се предприеха още по ожесточено, а едновременно съ това се замисли голѣмия планъ около овладяването емиграцията въ Америка, понеже духомъ и тѣломъ тя клонеше къмъ нея. Издания на 2 августъ 1924 год. „Политически Бюлетинъ“ отъ тогавашния Централенъ Комитетъ на Съюза на Полит. Организации въ Америка и Канада прокламира сжити принципи изтъкнати въ цитирания манифестъ, заставя на сжщата прогресивна ориентация и сочи сжщия пътъ на македонското движение — пътъ на братския съюзъ съ националнитъ и работнически движения на Балканскитъ народи. Ето защо агентитъ на върховизма: блестящи оратори като Чкатровъ и дузина исторически признати търгаши като Киселинцевци и Зографовци, заминаха да го спасяватъ отъ червената „опасностъ“. И го спасиха! Внесоха въ Политическите Организации елементитъ на разложение и чрезъ гноясалитъ чорбаджии успѣха да изпълнятъ великата си мисия. До разкола на В. М.

Р. О. (вѣрх.) презъ 1928 г. тѣ вървѣха съ нея, а следъ него при очерталитъ се фракции на Михайловисти и Протогеровисти, съ известни колебания, преминаха на страната на първитъ по волята и личнитъ съображения на ръководното тѣло.

Естествено, че при това положение, емиграцията въ Америка, въ по-голѣмата си частъ издигната и съ високъ моралъ, а по своя социаленъ съставъ пролетаризирана, не можеше да остане пасивна. Тя реагира на върховистичнитъ поплъзновения отъ София, заклеми послушнитъ имъ оржидия отатъкъ океана и оформи прогресивното течение представлявано отъ Инициативенъ Комитетъ. На чело съ стария изпитанъ деецъ Смиле Войдановъ, Иниц. Ком. можа да създаде въ кратко време тѣй нареченитъ македонски независими прогресивни групи почти въ всички градове и населени пунктове на Съединенитъ Щати и Канада, гдето македонския емигрантъ бѣше намѣрилъ убежище, прокудентъ отъ своята родина. Тѣзи групи развиха една похвална и неуморна дейностъ. Започнаха да издаватъ свой органъ „Македонски Бюлетинъ“, разбиваха въ него лъжитъ и заблужденията прѣскани отъ върховиститъ и изобличавайки Политическите организации, показвайки кому и за какво тѣ служатъ, отнеха тѣхното първенство.

Идейнитъ позиции на групитъ бѣха тия на В. М. Р. О. (Обединена). Това ясно се вижда отъ резолюциитъ на първата имъ конференция състояла се на 22 и 23 мартъ 1930 г. въ гр. Толедо — щата Охайо. Въ тѣхъ се категорично застава на принципитъ провъзгласени въ манифеста отъ 1924 г., който „най-вѣрно начерта истинския и единственъ пътъ на националъ революционитъ борби на всички Балкански народи за установяването на Балканската федерация съ една свободна Македония третирана като равно правна единица“. Клейми се върховизма и се порицаватъ „предателскитъ и позорящи македонското име и борба крвави безумия на Михайловисти и Протогеровисти“ и се заявява предъ цѣлия свѣтъ, „че героичния македонски народъ и емиграция нѣматъ нищо общо съ тѣхъ“. Осжда се становището на Нац. Ком. на братствата въ България и Политическите Организации застанали на страната на Михайловиститъ. Поздравява се В. М. Р. О. (Обединена) и се подчертава, че групитъ сж за масова борба и народна революция въ съюзъ съ всички национално и социално потиснати народи на Балканитъ, а не за ратийска служба на империализма и неговитъ оржидия. Нападатъ се софийскитъ революционери и се изказва солидарностъ спрямо ония, които се борятъ „рамо до рамо съ другитъ потиснати народи и трудящи се маси“. Нападатъ се сжщо и българскитъ буржоазни правителства, като се посочва тѣхната пагубна роля въ историята на мак. осв. движение. Най-сетне, не оставатъ не засегнати и българския и европейски, и особено италиянски фашизъмъ и се признава Съветския Съюзъ за „единствена отъ сжществувашитъ държави високо прокламирала принципа за самоопредѣлението на народитъ и приложила го на практика“.

Конференцията на края бѣ преизбрала за председателъ на

Противъ терора надъ добруджанското освободително движение

Освенъ публикуванитъ до сега протести противъ терора надъ добруджанското осв. движение въ България и за освобождението на Д-ръ Вичевъ и арестуванитъ добр. деятели въ Варна и Варненско, въ редакцията ни се получи още и следнитъ:

Виена. Живущитъ въ Виена българи като се спиратъ обстойно надъ терора който се упражнява надъ добр. нац. рев. движение и арестуването на Д-ръ Вичевъ, искатъ спирането на терора, освобождяване на Д-ръ Вичевъ, амнистия за полит. затворници и премахване ЗЗД.

Отъ Ески-Джумайско с. Бозазъ - Кисекъ. Добруджанскитъ бѣжанци като сж разгледали положението и борбитъ въ добр. движение, сж подписали енергиченъ протестъ противъ терора надъ лѣвицата въ добр. движение и за освобождението на Д-ръ Вичевъ и другитъ арестувани добруджанци.

Протеста е изпратенъ до министъръ-председателя и пресата.

София.

До Г-на Министра на вътрешнитъ работи, копие в-тъ; „Заря“, „Дневникъ“, „Земледѣлско знаме“, „Работническо дѣло“, „Ехо“, „Студентско знаме“, „Пладне“, „Радионалъ“, „Знаме“.

Неизброими сж случанитъ на тероръ надъ добруджанската емиграция. Следъ систематичната и незаконна забрана надъ организационната и политическа проява, следъ нѣколко убийства, които й отнеха верни и преданни борци-революционери: отъ нѣколко месеци насамъ властѣта, съ благосклонното Ви одобрение и подъ Ваше прѣко ръководство, подготви и изпълнѣва вече широко замисления ударъ надъ борческитъ добруджански кадри.

Ареститъ въ Русе и околността, Варна, варненско, тукъ въ София, при които се посѣгаше все надъ дейци въ добруджанското движение, разкриватъ пълнѣнитъ замисли. Арестуването на д-ръ Вичевъ, подвѣждането му по ЗЗД бѣ непосилния напѣнъ да се удари добруджанското движение въ

Иниц. Ком. пакъ Смиле Войдановъ. И една година отъ тогава мина, а ето вече сме предъ конгреса на мак. незав. прогресивни групи въ Америка. Това е много. Това говори красноречиво за усилията положени отъ тѣхъ въ идейно и организационно отношение и за добрия приемъ на дейността имъ изъ всички сръди на емиграцията.

Конгреса споредъ сведенията ни се състоя презъ м. мартъ т. г. Той изработи устава на „Македонския Народенъ Емигрантски Съюзъ“ въ Америка — значи бѣ учредителенъ.

Ние отъ все сърдце ги поздравяваме и имъ пожелаваме всичко хубаво.

Македонецъ

Декларация на В. М. Р. О.

Въ редакцията ни се получи една декларация подписана отъ члена на Ц. К. на В. М. Р. О. (Протогеровисти) П. Шандановъ, съ която се заявява, че декларациитъ и изявляенията направени въ българската преса отъ Георги попъ Христовъ и К. Парличевъ, не ангажиратъ В. М. Р. О. и сж едно нарушение на статутитъ на организацията.

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

КАПИТАЛЪТЪ

Отъ **К. Марксъ**, преводъ на **Д. Благоевъ**, подъ ред. на **Т. Павловъ**.

Томъ I, часть I, стр. 450, цена 100 лв. (за абонатитъ тая часть струва 50 лв.), печатъ и хартия хубави. Втората часть — цена 100 лв (за абонатитъ 50 лв.) се печат.

Книгата излиза много навреме и нѣма нужда отъ никакви препорѣки — всѣки работникъ, националреволюционеръ и мислящъ човѣкъ, трѣбва да я притежава. Записвайте масово и бързо абонати (първа вноска 150 лв., за работници и учащи се 100 лв.). Апелира се за внасяне вторитъ вноски.

Новъ адресъ за всичко: **Гана Павлова**, Тетевенска 23, София

страната, като се считае, че по този начинъ то се обезглавява. Не успѣхте, защото добруджанската емиграция макаръ и да има своитъ водачи, тя сама отдолу, здраво проникната отъ националъ-революционната идеология води и изнася своитъ борби.

Арестуването на Ив. Георгиевъ на 18 т. м. е най-пресния актъ на развилнѣлата се реакция, който безспорно е въ връзка съ изброенитъ по горе.

Спрете най-после. Снемете ръце отъ добруджанската емиграция. Освободете арестуванитъ.

Центр. Добр. Акц. комитетъ високо и енергично протестира срещу арестуването на Ив. Георгиевъ, членъ ЦДАК и иска немедленното му освобождение.

Долу престѣпното ви вмешателство въ освободителнитъ борби на добруджанци.

Да живѣе свободна и независима Добруджа.

Да живѣе Федерацията на балканскитъ свободни трудови народи.

София 22 Априлъ 1931 г.

Центр. Добр. Акц. Комитетъ

София. Центр. упр. к тѣ на Д. М. С. сжщо е отпразилъ до министъръ-председателя и пресата енергиченъ протестъ срещу арестуването секретаря на съюза Ив. Георгиевъ, което е единъ произволенъ актъ на полицията.

Б. Р. Поводъ за горнитъ два протеста е дало арестуването на секретаря на Д. М. С. Ив. Георгиевъ на 18. IV. т. г. когато той е билъ задигнатъ отъ домътъ му вмѣсто лицето Иванъ Георгиевъ Димитровъ членъ отъ мѣстния к тѣ на Р. П. к-то полицията е търсила. Въ прѣки, че това е било установено още сжщия день, Ив. Георгиевъ е освободенъ едва на 22 с. м. следъ четири дневно задържане въ дирекц. на полицията. Блаженна България!

Кърваво нападение въ Добруджа

Букурещкитъ в. „Кувънтулъ“ отъ 28 апр. съобщава:

„По шосето Айдемиръ — Силистра е станалъ единъ кървавъ инцидентъ между група колонисти-македонци и двама членове на мѣстната земледѣлска камара.“

Отдавна недоволни отъ тия членове на камарата, колониститъ ги нападнали и ги наранили съ ножовѣтъ си.“

Универсулъ отъ 20 апр. съобщава, че пострадалитъ членове на земл. камара сж по произходъ българи.

Голѣмъ шпионски процесъ въ Ромѣния

Въ Букурещъ отъ нѣколко дена се разглежда единъ шпионски процесъ по шпионажа на инженеритъ сколо който през октомврий м. г. се бѣ дигналъ голѣмъ шумъ въ Ромѣнската преса.

Въ процеса сж подсѣдени нѣколко българи отъ Добруджа начело съ инженеръ химикъ Борисъ Вѣлчевъ отъ Силистра. Подсѣдени сж и нѣкой военни които сж давали въ полза на Съветския съюзъ сведения за ромѣнската армия. Върху процеса ще се повърнемъ.

Какъ се отпразнува 1-ви май

Въ София. Тази година празнуването на първи май бѣ забранено отъ полицията. Въ прѣки това работницитъ водиха агитация за еднодневна стачка, събрания и демонстрации. Вчера почти всички частни предприятия бѣха спрени. Грамадна частъ отъ студентитъ сжщо напуснаха университетитъ. На групи работницитъ сж движеха по улицитъ и правеху опити за събрания.

Къмъ 11 часа пр. об. на пазаръ бѣ издигната трибуна. Полицаи дадоха вистрели и с нахвърлиха върху тѣлпата. Единъ работникъ бѣше тежко раненъ. Има извършени масови арести.

Къмъ 7 ч. сл. об. на ул. Мари Луиза и Екзархъ Йосифъ отъ ново се издигна трибуна отъ работницитъ. Конна и пеша стража, родозащитници, кубрасти и цив. полицаи се нахвърлиха върху тѣлпата и с побища, стрелба и арести разпръснаха.

Въ Пловдивъ сж станали грамадни митинги въ квартали „Малкъ Парижъ“ и въ центъра на града. Станало е сбиване съ полицията. Съобщава се за извършени арести надъ 1200 души.

Въ Бургасъ сжщо сж се направили отъ страна на работницитъ опити за събрание, се е дошло до сбиване съ полицията.

Въ Пловдивъ и Хасково почти цѣлото производство е било спрѣно.

Добруджанци, връщайте глупавия в. „Добруджа“ органъ на още по глупави И. К. Не му пращайте нитѣ стотинка, за да се сплутятъ окователно. Да видимъ до кога ще ги хрантутятъ.

София — Печатница „Съгласие“